

prima instanță: C.Stănilă

dosarul nr. 2ra-1086/14

instanța de apel: Iu.Grosu, A.Corcenco, D.Corolevski.

Î N C H E I E R E

09 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecătorul

Judecătorii

Iulia Sîrcu

Ion Corolevski

Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Antonova Paulina în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Antonova Paulina împotriva Nadejdei Celic (Antonova) și Antonov Eduard privind recunoașterea ca moștenitori nedemni și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2013 prin care a fost respins apelul declarat de Antonova Paulina prin intermediul reprezentantului Rohac Ion și menținută hotărîrea Judecătoriei Glodeni din 13 iunie 2013,

c o n s t a t ă

La 22 aprilie 2013, Antonova Paulina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nadejdei Celic (Antonova) și Antonov Eduard privind recunoașterea ca moștenitori nedemni și compensarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea cererii reclamanta a indicat că, începînd cu anul 1986 a conviețuit cu Antonov Alexandr, iar la 18 ianuarie 1989 au înregistrat căsătoria.

În perioada căsătoriei Antonova Paulina și Antonov Alexandr au dobîndit în proprietate comună în devălmășie mai multe bunuri, dispunînd și de un depozit bancar.

Menționează că, la 17 aprilie 2011 Antonov Alexandr a decedat, iar după decesul lui, unicii moștenitori legali fiind Antonova Paulina și copii lui din prima căsătorie, Celic Nadejda și Antonov Eduard.

Susține că, pe parcursul vieții în comun cu Antonov Alexandr, pârții Celic Nadejda, Antonov Eduard și mama lor, i-au creat diverse probleme lui Antonov Alexandr, inclusiv cu aplicarea violenței fizice, fapt ce l-au determinat să se recăsătorească.

Deasemenea, după divorțul părinților, pârții nu au contribuit la întreținerea și tratamentul necesar pentru tatăl lor, Antonov Alexandr, fapt ce a condus la decesul lui.

A mai indicat că, după decesul lui Antonov Alexandr i-a propus pârților Celic Nadejda și Antonov Eduard partajarea averii succesoriale, inclusiv a depunerilor bănești, însă au refuzat.

Consideră reclamanta că, prin comportamentul inadecvat față de tatăl lor, Antonov Alexandr, manifestat prin neacordarea îngrijirilor corespunzătoare și evitarea comunicării cu el, pârții Celic Nadejda și Antonov Eduard urmează să fie recunoscuți ca moștenitori nedemni.

Cere reclamanta, recunoașterea Nadejdei Celic și a lui Antonov Eduard ca moștenitori nedemni și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 2 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Glodeni din 13 iunie 2013 a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Antonova Paulina împotriva Nadejdei Celic (Antonova) și Antonov Eduard privind recunoașterea ca moștenitori nedemni și încasarea cheltuielilor de judecată.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Antonova Paulina prin intermediul reprezentantului Rohac Ion a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2013 a fost respins apelul declarat de către Antonova Paulina și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Glodeni din 13 iunie 2013.

La 29 ianuarie 2014 Antonova Paulina a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărîrilor judecătorești și remiterea pricinii la rejudecare.

În susținerea recursului s-a indicat că, instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, fiind interpretate și aplicate eronat normele de drept material.

În acest sens susține că, instanțele de judecată s-au bazat doar pe declarațiile intimaților, fapt ce a condus la încălcarea principiului contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale.

Prin declarațiile martorilor se confirmă comportamentul agresiv și neglijența intimaților față de tatăl lor, ceea ce potrivit art. 1435 Cod Civil, Celic Nadejda și Antonov Eduard urmează să fie recunoscuți ca moștenitori nedemni și decăzuți din dreptul la succesiune.

În referința din 27 martie 2014, intimații Celic Nadejda și Antonov Eduard prin intermediul reprezentantului Nemerenco Veaceslav au susținut că recursul declarat de recurent este inadmisibil, întrucât nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 CPC.

Au indicat că, în cererea de recurs nu s-a indicat care norme de drept material și/sau procedural au fost încălcate. În opinia intimaților, hotărârile adoptate în pricină sunt întemeiate și legale.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost expediată părților de către Curtea de Apel Bălți la 11 decembrie 2013. Astfel, recursul se consideră depus în termen.

Verificând legalitatea hotărârilor contestate, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimații Celic Nadejda și Antonov Eduard, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Antonova Paulina urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432, alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432, alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Antonova Paulina este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele de judecată au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, au pronunțat o hotărîre legală și întemeiată.

Instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, atît prima instanță, cît și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, au aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Antonova Paulina, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Antonova Paulina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Valentina Clevadi